DURVEN ... DURVEN ... DURVEN
DAT IS DE LEUZE VAN
BUCK DANNY, SONNY EN TUMBLER
IN
TESTPILOTEN

ROBBEDOES

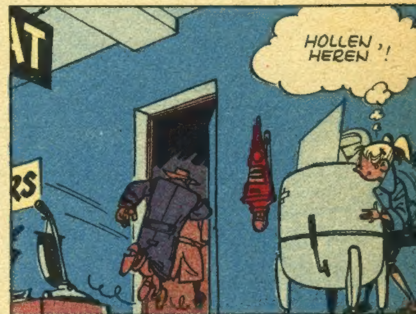
Weekblad. - 15e Jaargang. - Nr. 670. - 29 Januari 1953. - 24 blz.

ROBBEDOES EN DE TARBOTMOTOREN

ONZE VRIENDEN ZIJN IN HET BEZIT VAN EEN DEEL DER PLANNEN VOOR EEN WAGEN DIE EEN OMMEKEER TE WEEG ZAL BRENGEN. DE TARBOTFABRIEKEN ZIJN DEZE AAN HET UITWERKEN. MET DE HULP VAN IJZERLIJM, EEN VERSLAGGEEFSTER VAN "HUMORADIO", TRACHTEN ZE TWEE ROVERS OP TE SPOREN DIE DEZE KOSTBARE PLANNEN GRAAG WILLEN BEMACHTIGEN...

LUCKY LUKE

LUCKY LUKE MERKT DAT HET PAS GEKOCHTE PAARD IN DE HOOGSTE GRAAD AAN DE DRANK IS VERSLAAFD !

VOORUIT, VOLGELING VAN BACCHUS ! VERGEET EVEN JE WHISKY EN GALOPPEER MAAR FLINK !

S

BAR

NU SNAP IK WAAROM ZE JE "ZIGZAG" NOEMEN... VOOR WE AAN ONS DOEL KOMEN ZULLEN WE WEL DRIEMAAL DE AFSTAND AFGELEGD HEBBEN...

WIJNEN & LIKEUREN GROOT & KLEINHANDEL

DIE KNOL IS EEN WANDELEND WHISKYVAT !

LAST CHANCE SALOON DE LAASTE KANS

KLANG KLING

HEY!

POP!

LADRON ! PAGUEME ! ESTA BOTELLA !... PRONTO !

PRONT...

KLOK KLOK

DE LAASTE K

PFF

BANG

-morris-

266

HET SPEURDERSWERK VAN JAN KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

KOBUS WILDE EEN BONBON UIT DE DOOS NEMEN EN... HET HUIS SPRONG IN DE LUCHT...

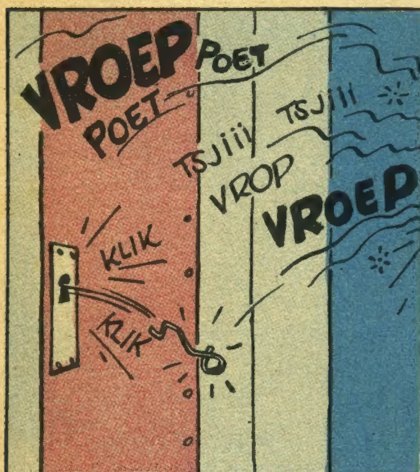

VERGEET NIET DE LOPER IN HET SLOT TE LATEN STEKEN!
CLIC

ALWEER EEN DEUR!... DIE ZAL WEL OP HET DAK UITKOMEN!
NU ZITTEN ZE IN DE VAL!

ZE HEBBEN ER EEN SLEUTEL IN LATEN ZITTEN... MAAR DIE KRIJG IK ER WEL UIT...
??

KLIK
KLIKLIK
KLOK
KLIK
KLIKLIK

VROEP
POET
POET
MAAK VOORT!
HET WIL NIET!
TSJiii
TSJiiii
TSJiii

VROEP
POET
POET
TSJiii
TSJiii
VROP
VROEP
KLIK
KLIK

?!!
?!?
POET
POET
POET
POET
POET
POET
POET
VROEP
POET
VROEP

WAAROM HEEFT U NIET GESCHOTEN, CHEF?
DAT IS NUTTELOOS, DOMOOR!.. MAAR VOOR MORGENOCHTEND MOET IK HET ADRES VAN DIE TWEE HEBBEN...

... IK GELOOF DAT DE KRANTEN ONLANGS OVER DIE TOESTELLEN GESPROKEN HEBBEN!
DE DEUR!... DIE DEUR IS WEER DICHT!....
9

WIE WEET HET ?

MIJN OOM IS EEN INTERESSANTE MAN, MOWGLI. HIJ IS TWINTIG JAAR IN AFRIKA GEWEEST....

DIT ZIJM MIJN TROPEEEN, JONGENS!... AL DIE DIEREN HEB IK IN AFRIKA GESCHOTEN...

??!!

U **VERGIST** ZICH, OOM!...

1

ZIJN DAT UW BOY'S?.. MAAR HET ZIJN **ALLEN DEZELFDE!**

MIS, JONGEN....ER IS **EEN** BIJ, DIE VERSCHILT VAN DE ANDERE.

WELKE?

3

MAAK VERSCHILLENDE EXEMPLAREN B VAN FIGUUR A... KNIP IEDERE TEKENING ZOALS AANGEGEVEN OP FIGUUR A... DOE ALLE STUKJES IN EEN DOOS... IEDERE SPELER NEEMT OP ZIJN BEURT EEN STUKJE UIT DE DOOS. DE EERSTE DIE EEN VOLLEDIGE TEKENING KAN SAMENSTELLEN IS DE WINNAAR...

HÉ! KANNIBALEN?

IN GEZELSCHAP VAN TWEE ANDERE BLANKEN HEB IK ER EENS DRIE ONTMOET AAN DE OEVER VAN EEN MEER.

4

OM OVER TE STEKEN WAS ER EEN SLOEP DIE PLAATS BOOD VOOR HOOGSTENS DRIE PERSONEN. ALLEEN DE BLANKEN KONDEN ROEIEN... MAAR ZIJ MOCHTEN NIET MINDER IN GETAL ZIJN DAN DE ZWARTEN OP GEVAAR AF OPGEGETEN TE WORDEN.

HOE SLAAGDEN ZIJ ER IN OVER TE STEKEN ZONDER GEVAAR TE LOPEN?...

DIT IS HET SPEL DER KANNIBALEN!

Doo5

(Oplossingen bladz. 14.)

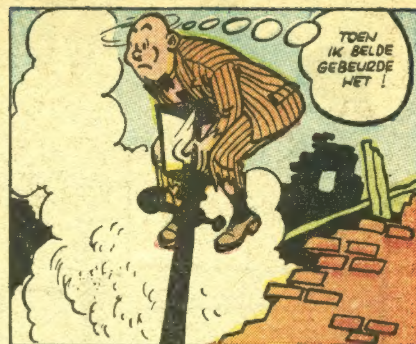
DE BAARD EN DE KALE

DE SCHAT VAN ALARIK

DOOR WILL * TEKST VAN L. BERMARR

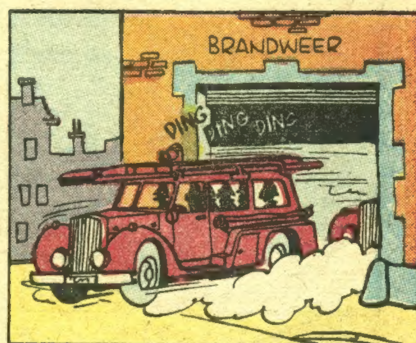
KORTE INHOUD

De Kale drukt juist op het knopje van Prof. Baterlow's voordeur, als het huis in de lucht springt...

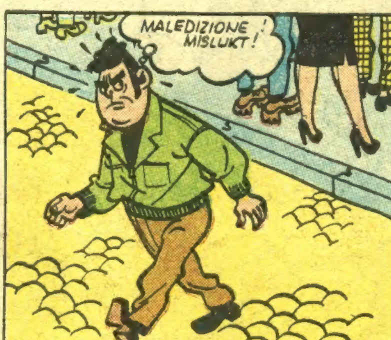

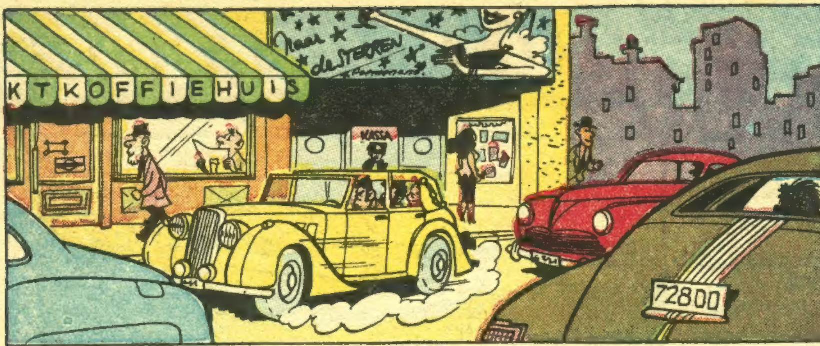

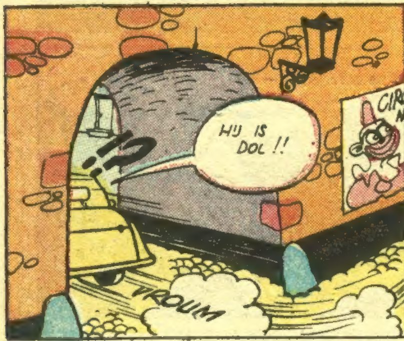

KTKOFFIEHUIS
naar de STERREN
KASSA
72800

CHAUFFEUR ! IK ZEI : RAPENSTRAAT !
?!

!?
HIJ IS DOL !!
VROUM

UITSTAP-PEN, HEREN.
U HEEFT ZEKER ABUIS, MENEER !

WE ZIJN TWEE VREEDZAME...
MET JE NEUS NAAR DE MUUR !

ZWIJGEN !.. JULLIE WORDEN VAN HEILIGSCHENNIS BETICHT DOOR DE CALABRESE BROEDERS.. NOOIT ZAL ALARIKS SCHAT IN JE MISDADIGE HANDEN VALLEN... JULLIE ZIJN KINDEREN DES DOODS...
HOE KOMEN WE UIT DE KNEL ?

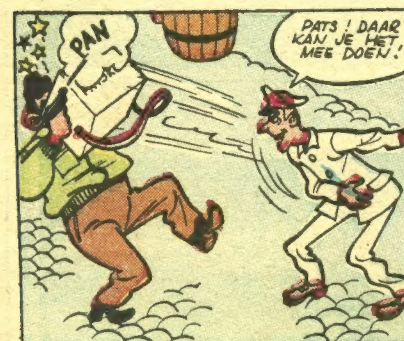

FRISKO ... IJSCHOCOLADE !
FRISKO

FRISK...
22A

DE CALABRESE BROEDERS WILLEN GEEN GETUIGEN... JULLIE ZULT ALLE DRIE STERVEN !..
BRR... IK WORD ER KOUD VAN... HA EEN GOEDE INVAL !

MAG IK EVEN MIJN BAK NEERZETTEN ?... ER KONDEN GATEN IN KOMEN... MIJN FRISKO'S ZIJN ONSCHULDIG, DENK IK TOCH...
GOED ! SCHIET OP DAN !

MIJN LEVEN HANGT VAN EEN SECONDE AF...
FRISKO

PAN
PATS ! DAAR KAN JE HET MEE DOEN !

DE GROETEN AAN DE CALABRESE BROEDERS !
NU OF NOOIT !
FRISKO

ALS DIE KAR MAAR STARTEN WIL !
22B

HUP ROBBEDOES

Z in de bocht

— Moeilijk is het niet, leg ik Robje uit. Kijk !...

En voor de zoveelste keer draai ik hem een baantje voor.

— Proberen we het nu eens samen. Zien draaien, doet draaien !

Rob oefent en blijkt een goed leerling. Hij weet spoedig zo te keren, dat hij niet meer met de wedstrijdbepalingen overhoop ligt.

— Keren bij crawl lijkt als twee druppels water op keren bij schoolslag. Alleen zijn de regels hiervoor veel minder vastgelegd. Het reglement zegt hier niet meer dan dat de zwemmers moeten aantikken met een of twee handen. Verder geen nieuws.

» Je crawlt om zo snel mogelijk te zwemmen. Dus zorgen geen tijd te verliezen. Vandaar deze verschillen met keren bij de schoolslag : even aantikken en zo snel mogelijk keren, dat dan vanzelf meer rats onder het wateroppervlak gebeurt...

» Je tikt aan in keurig evenwicht om het voordeel door ontspanning der benen zo groot mogelijk te doen zijn. En de duik, die daarop volgt, benut je zo goed mogelijk.

— In welke richting moet ik leren draaien, wil Rob nog weten.

— Die vraag had ik verwacht. Leer zowel links als rechts keren. Als je maar één kant uit kunt draaien, remt dat altijd een beetje, want dan moet je het keren voorbereiden. Bijgevolg tijdverlies en dàt moeten we juist voorkomen !

FRANK.

KEREN BIJ CRAWL

INADEMEN

Eerst HAASJE-OVER, dan afwisselend OVER ELKAAR HEEN SPRINGEN Tenslotte bind je een touw aan een deurknop - niet te stijf laten vasthouden aan het andere eind ! - En probeer je EEN FLINKE HOOGTE te HALEN.

Snuffeltje VERTELT...

PILATRE DE ROZIER
voor MARIE ROUSERE uit Ieper.

Iedereen zal zich nog ons tekenverhaal herinneren over Pilâtre de Rozier, de moedige Franse luchtvaarder. Denk nu niet, dat hij één dier moderne krachtpatsers is, die met de allernieuwste supersonische vliegtuigen de « geluidsmuur » trachtte te doorbreken. Pilâtre de Rozier is een luchtheld uit de achttiende eeuw !

Steeds zat de verovering van het luchtruim de mensen in het bloed. In die tijd probeerde men het met luchtschepen, lichter dan de lucht. Waren de vroegere houten schepen immers ook niet lichter dan water ? Ja, ja, rakkers, de eerste ijzeren schepen werden op hoongelach onthaald. Hoe kon je nu ijzer op het water laten drijven ? Trouwens, met vliegpogingen in toestellen zwaarder dan de lucht had men bittere ervaringen opgedaan. Mensen met reuzenvleugels, als monsterachtige vleermuizen, hadden er al genoeg de hals gebroken !

Pilâtre werd geboren te Metz in 1756. Hij werd natuurkundige en professor in scheikunde aan het Koninklijk Atheneum, dat door hemzelf in 1781 gesticht was. Hij was dus niet de eerste de beste avonturier !

Omstreeks die tijd namen ook de gebroeders Montgolfier hun stoutmoedige proeven met hun mooie luchtballons van papier. Het waren een soort reusachtige papieren zakken, peervormig en onderaan voorzien van een vuurhaard. Nogal gevaarlijk, vinden jullie niet ? Maar juist dat vuur moest er voor zorgen, voldoende hete lucht de ballon in te drijven, opdat hij de hoogte zou ingaan en omhoog blijven.

Pilâtre de Rozier was opgetogen over de uitslagen. Nadat de eerste ballon onbemand naar boven gegaan was en een volgende — in tegenwoordigheid van het hof — te Versailles met... een eend, een haan en een schaap « bemand », boden hij en de markies d'Arlandes zich aan om als eerste mensen met een ballon de lucht in te gaan. De belangstelling was enorm ! De atoombom van die dagen...

De proef lukte. Het was doodsimpel een papieren ballon met hete lucht !

Intussen hadden andere hemelbestormers — Charles en de gebroeders Robert — een ballon vervaardigd met leren overtrek, die zij met waterstof vulden. Het stijgvermogen was daardoor veel krachtiger, zodat de ballon kleiner kon gebouwd worden. Dat was wel nodig, want de enorme « Montgolfière », waarmee Pilâtre de Rozier en markies d'Arlandes de hoogte in gingen, mat maar eventjes... 126 voet hoogte en 102 voet doorsnede. Probeer zo'n ding maar eens met warme lucht te vullen en... warm te houden.

Verschillende proeven hadden plaats met kabelballons door Pilâtre en anderen. Op 5 Januari 1785 vlogen Blanchard en Jefferie voor het eerst over de Noordzee (van Dover naar Kales). Op 15 Juni van hetzelfde jaar zou Pilâtre de Rozier, samen met de natuurkundige Romain, het in tegenovergestelde richting proberen. Charles en de gebroeders Robert hadden onmiddellijk na de Rozier en d'Arlandes, een opstijging met hun waterstofballon volbracht. Pilâtre wilde voor zijn nieuwe krachtproef de « Charlière » met de « Montgolfière » verbinden. Hij vervaardigde een netwerk dat bovenaan een waterstofballon omspande. Daaronder was dan een ballon met warme lucht bevestigd. De bouw had plaats te Boulogne-sur-Mer. Daar ook had op 15 Juni 1785 het vertrek plaats. Alle voorzorgen waren genomen en de wind stond goed. Om zeven uur 's morgens lichtte men het anker en wuifden beide luchtvaarders vaarwel aan de talrijke menigte. Toen zij echter tweehonderd tot driehonderd vademen hoog waren (een vadem is de afstand tussen de uitgestrekte rechter- en linkerhand, practisch ongeveer 1,80 m.) en al boven zee, kwam plots een kwade wind opzetten, die hen weer naar de kust dreef. Tegen deze rukwind was het taffetas-omhulsel van de « Montgolfière » niet bestand. Het scheurde, met het droevige gevolg, dat de waterstofballon alleen het vrachtje niet meer houden kon en de moedige mannen omlaag stortten. Beiden waren op slag dood. Deze ramp gebeurde vlak bij de kerktoren van Croy, op ongeveer vijf kilometer van Boulogne...

Van Pilâtre de Rozier heeft men « mémoires ». Over hem verscheen ook een boek van Tournon de La Chapelle in 1786. Hij was de eerste... en de laatste luchtvaarder niet, die zijn proefnemingen met de dood bekocht ! Wat zal het weer zijn, als wij binnenkort naar de maan vliegen ? Eerbied voor die pioniers, hoor !

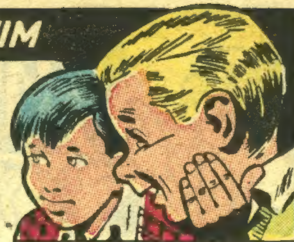
Met Robbedoes vooruit en vooraan !
Je trouwe aartsrakker,

SNUFFELTJE.

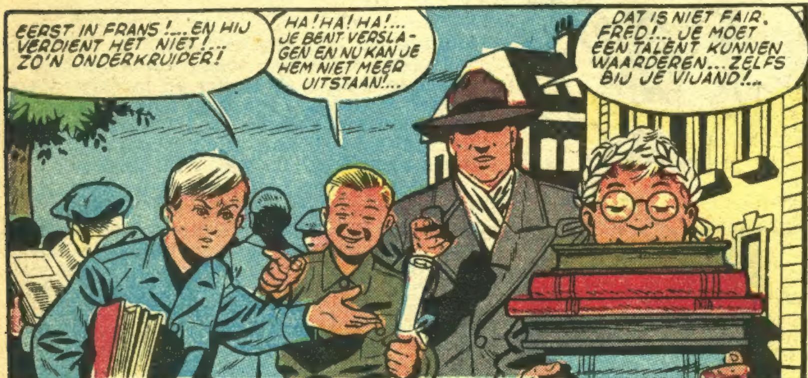

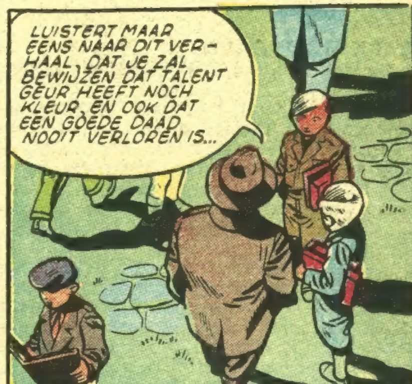

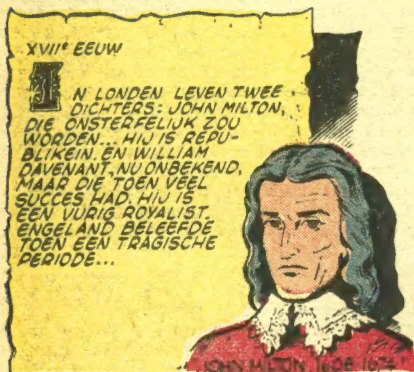
UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

Nobele vijandschap

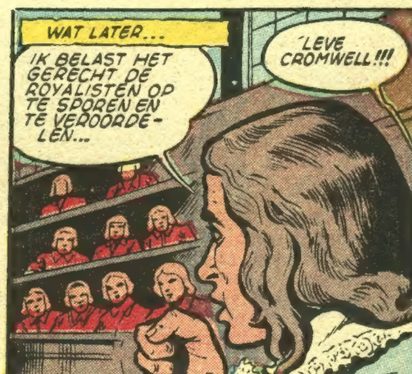

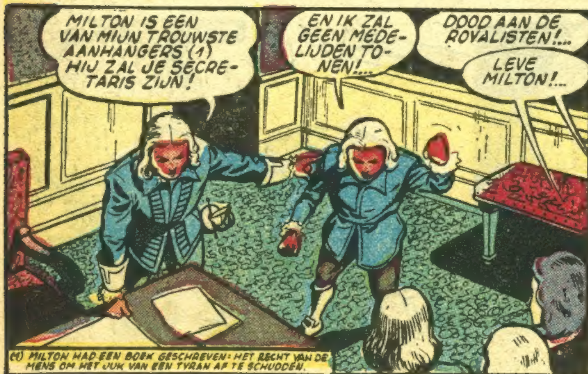

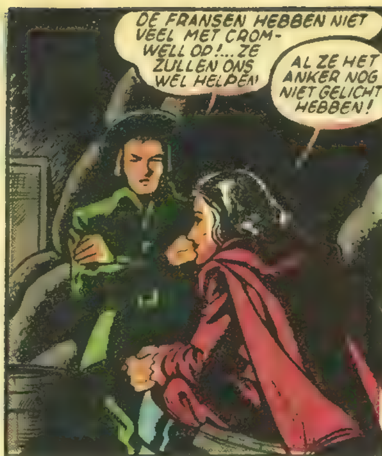

JAMMER!... DE KAAIEN WORDEN BEWAAKT!...
KOM! WE HOUDEN ONS SCHUIL IN DEZE LOODS TOT VANAVOND.

DE FRANSEN HEBBEN NIET VEEL MET CROMWELL OP!... ZE ZULLEN ONS WEL HELPEN
AL ZE HET ANKER NOG NIET GELICHT HEBBEN!

HET IS NACHT...
DE PATROUILLE IS VOORBIJ. HET SCHIP LIGT ER NOG!
VOORUIT DAN! HET IS ONZE LAATSTE KANS.

EN EVEN LATER...
ZOVER ZIJN WE AL!... ST... GEEN GERUCHT...
WAAROM NIET?.. WE ZIJN NU TOCH GERED!...

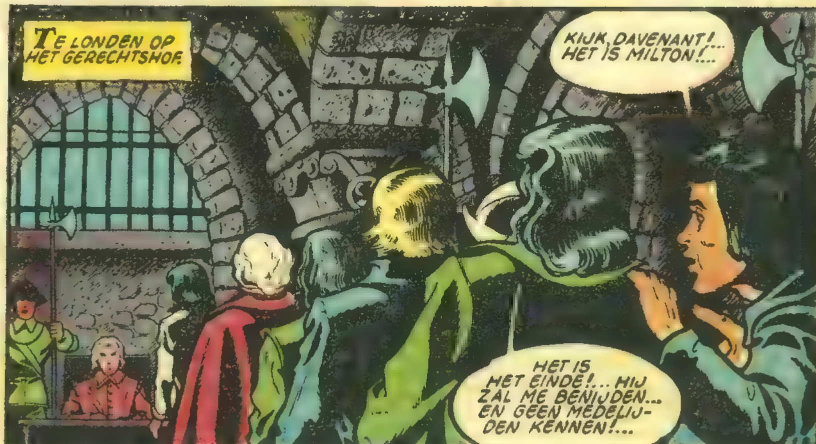

EIGENAARDIG!... NIEMAND AAN BOORD!
DAAR KOMT IEMAND..

??!!?? WAT... WAT BETEKENT DAT?...

HET ZIJN REPUBLIKEINEN!..
NOG TWEE ROYALISTEN!... DE VALSTRIK IS UITSTEKEND... ZE LOPEN ER ALLEN IN.
DIT IS EEN ENGELS SCHIP, HEREN!

HA! HA! WIJ HEBBEN DE FRANSE VLAG GEHESEN OM JULLIE AAN TE LOKKEN.
DE KELDER IN MET HEN! BIJ DE ANDEREN! MORGEN ZIJN WE AL OP WEG NAAR LONDEN EN HET SCHAVOT!...
VALSAARDS...

DE VOLGENDE DAG...
FIJN WILD!... GENIET ER VAN, WANT HET IS JULLIE LAATSTE WANDELING.

TE LONDEN OP HET GERECHTSHOF.
KIJK, DAVENANT!... HET IS MILTON!...
HET IS HET EINDE!... HIJ ZAL ME BENIJDEN... EN GEEN MEDELIJDEN KENNEN!...

ENKELE OGENBLIKKEN LATER...
SLUIT HEM OP IN EEN STEVIGE CEL!... IK HEB NOG EEN EITJE MET HEM TE PELLEN...

DIE AVOND...
HIER VRIEND, DRINK EEN GLAS OP DE HOOFDEN DIE MORGEN ZULLEN VALLEN.
DANK U, MILTON!

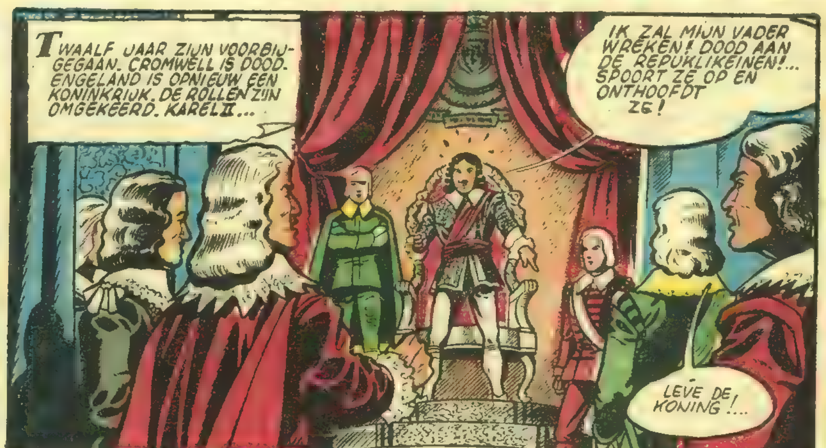

EN...
HA! HA! DE GROTE DAVENANT, DE VRIEND VAN KAREL I.
DIE DEZELFDE WEG OP GAAT..

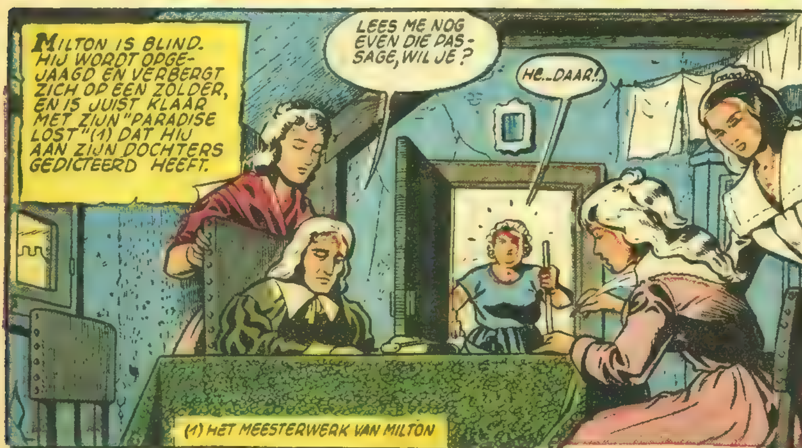

JE BENT GEK!... IK MAG ENGELAND NIET BEROVEN VAN ZO'N GROOT DICHTER...
?...

PAK AAN...'T IS EEN ARBEIDERSPLUNJE!... JE KAN VLUCHTEN!...
NEEN, DAT KAN IK NIET AANNEMEN... ALS CROMWELL HET TE WETEN KOMT, KOST HET JE JE HOOFD...

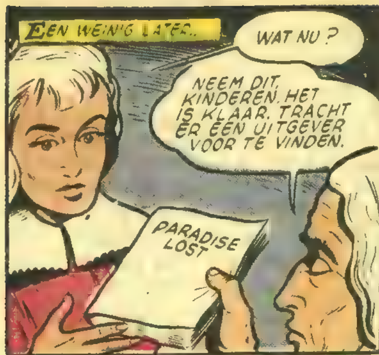

DAT IS MINDER WAARD DAN HET JOUWE... NEEM DEZE BRIEF... MIJN VRIENDEN ZULLEN JE VERBERGEN.

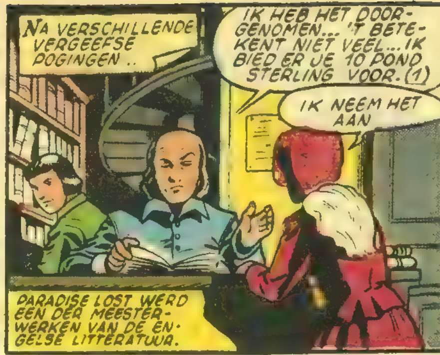

EEN OGENBLIK LATER...
KOM!...DE WEG IS VRIJ!...
DANK JE, MILTON!... DAT VERGEET IK NOOIT!...

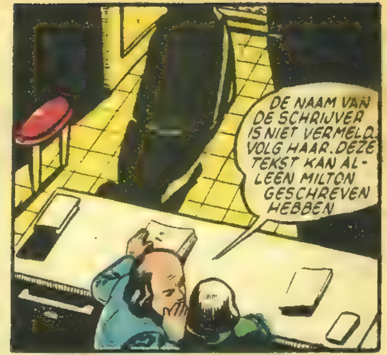

TWAALF JAAR ZIJN VOORBIJGEGAAN. CROMWELL IS DOOD. ENGELAND IS OPNIEUW EEN KONINKRIJK. DE ROLLEN ZIJN OMGEKEERD. KAREL II...
IK ZAL MIJN VADER WREKEN! DOOD AAN DE REPUBLIKEINEN!... SPOORT ZE OP EN ONTHOOFDT ZE!
LEVE DE KONING!...

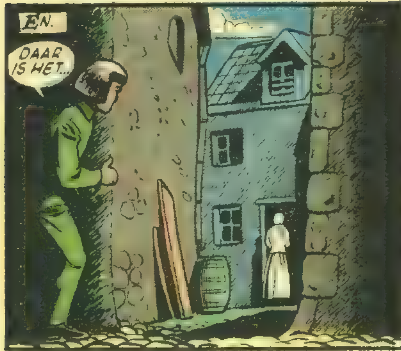

MILTON IS BLIND. HIJ WORDT OPGEJAAGD EN VERBERGT ZICH OP EEN ZOLDER, EN IS JUIST KLAAR MET ZIJN "PARADISE LOST"(1) DAT HIJ AAN ZIJN DOCHTERS GEDICTEERD HEEFT.
LEES ME NOG EVEN DIE PASSAGE, WIL JE?
HE..DAAR!
(1) HET MEESTERWERK VAN MILTON

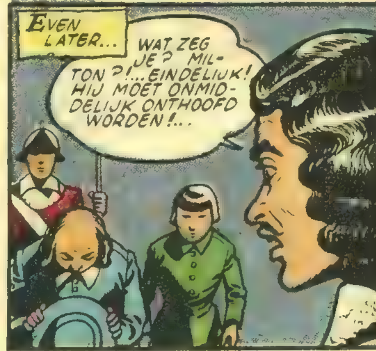

EN MIJN GELD!... BETALEN OF BUITEN!... IK LOOP TE VEEL GEVAAR.
WE HEBBEN GEEN CENT MEER!...

EEN WEINIG LATER..
WAT NU ?
NEEM DIT, KINDEREN. HET IS KLAAR. TRACHT ER EEN UITGEVER VOOR TE VINDEN.
PARADISE LOST

NA VERSCHILLENDE VERGEEFSE POGINGEN ..
IK HEB HET DOORGENOMEN... 'T BETEKENT NIET VEEL... IK BIED ER JE 10 POND STERLING VOOR. (1)
IK NEEM HET AAN
PARADISE LOST WERD EEN DER MEESTERWERKEN VAN DE ENGELSE LITTERATUUR.

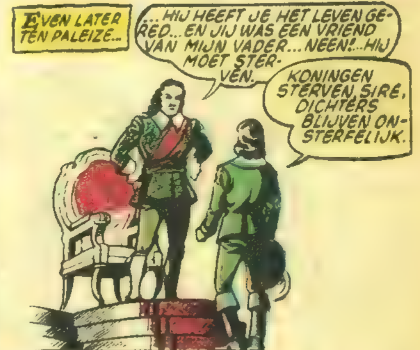

DE NAAM VAN DE SCHRIJVER IS NIET VERMELD. VOLG HAAR. DEZE TEKST KAN ALLEEN MILTON GESCHREVEN HEBBEN

EN.
DAAR IS HET...

EVEN LATER...
WAT ZEG JE? MILTON ?!... EINDELIJK! HIJ MOET ONMIDDELIJK ONTHOOFD WORDEN !...

DAAR IS HET... IN DAT HUIS!..

MILTON WORDT GEVANGEN GENOMEN EN...
TER DOOD!..
NAAR DE BEUL!...
JA, DAVENANT. HET IS MILTON!... GEVANGEN GENOMEN... HIJ IS BLIND.
HEMEL!..

EVEN LATER TEN PALEIZE...
...HIJ HEEFT JE HET LEVEN GERED... EN JIJ WAS EEN VRIEND VAN MIJN VADER... NEEN!... HIJ MOET STERVEN.
KONINGEN STERVEN, SIRE, DICHTERS BLIJVEN ONSTERFELIJK.

INTUSSEN...
NAAR HET BLOK!...
NU KAN HIJ OOK EENS VOELEN HOE SCHERP DE BIJL WEL IS.

INTUSSEN HEEFT DAVENANT HET PALEIS VERLATEN.
ALS IK MAAR OP TIJD KOM!

BEUL!... DOE JE WERK!... ZOALS JE VRIEND CROMWELL ZEI.
STOP!... EEN OGENBLIK... HET OORDEEL VAN DE KONING!...
4B

DIE STEM... DIE KEN IK... DAVENANT! HOE ONDANKBAAR! IK HEB HEM GERED EN HIJ BRENGT MIJN VEROORDELING...
JOCK GRIFFON

OP BEVEL DES KONINGS... "JOHN MILTON IS VRIJ!... IK VERLEEN HEM GRATIE!..." GETEKEND: KAREL II.
4C

IK HEB AAN JE DURVEN TWIJFELEN, DAVENANT!...
KOM IN MIJN ARMEN, MILTON.... IK HEB NIET VERGETEN!...

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck geïllustr. door Ref

(3)

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro. Als wederdienst vraagt de dokter, dat hij in het oerwoud een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherm boven het oerwoud neergelaten.

Als een vuistslag zwiepte de lucht in zijn gezicht, daarna de heftige schok van de parachute die openging. Toen daalde hij langzaam naar de enorme groene wouden van het Amazonegebied, naar de voor de eenling zo ongenadige wildernis, naar dat verschrikkelijke oerwoud waar zovele ontdekkingsreizigers, zoveel kolonisten in de groene hel verstikt zijn, waar het in de rio's van wilde dieren krioelt.

Heel gauw kreeg hij in de gaten dat hij boven bomen zweefde. Zo ontliep hij tenminste in het riet van het Titicacameer terecht te komen en voor goed in de modder weg te zakken, nog eer hij aan zijn opdracht begonnen was...

Hij schoot als een pijl door het woud en rolde zich als een bol op. En toen bleef de zijde van zijn valscherm aan de boom haken en kreeg hij zijn armen vrij om zich aan takken en slingerplanten vast te klampen, zich van zijn valscherm te ontdoen en zich tot op de grond te laten afglijden.

Het geronk van het vliegtuig in de verte was niet eens meer te horen. Piet De Rijke sloeg zijn ogen naar het hemelgewelf op, maar de bomen en lianen hadden zich weer onverbiddelijk boven hem gesloten. Hij bevond zich in een flets-blauw-groene schemering. Wekenlang zou hij geen blauwe hemel en geen zonlicht meer aanschouwen. Toen rilde Piet. Hij voelde zich eenzaam en verloren aan de grens van twee werelden.

Aan de Bron van de Grootste Rivier ter Wereld

Zo stond Piet De Rijke dus aan de bron van de Amazone, de grootste rivier van de wereld, die de Andes bespoelt, Peru, Columbia en Brazilië. Zij stroomt door onmetelijke, nog onverkende wouden en mondt in de Atlantische oceaan uit, na een afstand van ongeveer 6420 kilometer te hebben afgelegd. De scheepsvaarders zullen het jullie wel zeggen :

— Wel twee honderd kilometer uit de kust van Brazilië, dus in volle zee, kun je nog zoet water uit de golven ophalen. Dat is gewoon de stroom van de Amazone, die zo sterk is, dat hij het zoute water tot ver in de Oceaan terugdringt.

Niet alleen ligt het Titicacameer op 4.000 meter hoogte, maar het heeft nog een eigenaardigheid. Hoewel het groter is dan het Michiganmeer of het meer van Genève, is zijn water bijna nooit te zien, zoals de capataz Piet De Rijke al gemeld had. Reusachtige waterlelies hebben de oppervlakte ervan overwoekerd. Stof en andere vruchtbaarmakende bestanddelen zijn met de wind aangewaaid. Zo is er na verloop van tijd op de waterlelies riet gaan groeien. Langzamerhand is zo het meer overdekt met fantastische plantenvlotten, die al naar de wind blaast naar of van elkaar worden gedreven. Alleen de Uros-Indianen weten wegwijs te worden in de doolhof van vaarten en geulen die door het meer heenlopen en voortdurend van loop veranderen, volgens het jaargetijde en de windrichting.

Piets eerste zorg bestond erin, toen hij grond onder de voeten had, zijn spullen op zijn rug te sjorren en op goed geluk voort te trekken. De capataz zou de streek wel kennen en had hem niet zo maar lukraak gedropt. Als hij maar niet bij de pakken neer bleef zitten, zou hij vroeg of laat wel een lid van de Urostam tegen het lijf lopen.

Het kostte hem veel moeite vooruit te komen in het wild dooreengestrengeld struikgewas van dit Amazoneland. Ondanks de gröte hoogte was de plantengroei kennelijk tropisch. De van de bomen afhangende lianen hadden in de bodem wortel gescho-

Wie weet het?

(Oplossingen van bladz. 5.)

SPEL 1. — De rhinoceros heeft 1 hoorn en leeft in Azië. Die van Afrika heeft er twee. De tijger leeft in Azië.

SPEL 2. — De zevende zwarte heeft drie zwarte banden aan de rechtervoet inplaats van vier.

SPEL 3. — Een blanke zet een zwarte over. Hij komt terug om een zwarte en een blanke te halen. Hij komt terug met een zwarte om de andere blanke te halen. Dan haalt hij de laatste zwarte.

ten. Struiken en riet strekten zich omhoog, verstrikten zich, worstelden in het schemerlicht om naar boven te kunnen komen, naar de open lucht, naar de zon.

Weldra moest Piet De Rijke zijn snoeimes uit het foedraal halen en al kappend een weg voor zich banen.

Ook hier zag hij weer de ervaring van de capataz. Het snoeimes bestond uit een korte steel, die goed naar zijn hand stond en uit een lang lemmet, wel een hand breed en een arm lang. Dank zij dat verlengstuk hoefde Piet niet te bukken om in het dichte struikgewas te snoeien.

Dat neemt niet weg dat hij weldra in zijn zweet baaddde, in deze klamme broeikas, vol vochtige warmte. Toch stootte hij door, koppig, met zijn tanden op mekaar, met een soort geniepige vrees die aldoor achterin zijn hoofd woelde.

De mens is niet geschapen om alleen te leven. Als hij verloren is in een onmetelijk, vijandig woud, lijkt het hem wel of hij van de mensheid afgesneden is. Het schijnt hem of de hele natuur tegen hem samenspant. Piet zwoegde nu voort als in een nachtmerrie, met half geloken ogen. Zijn gezicht was opgezwollen van de muggenbeten. De riemen van zijn rugzak sneden in zijn schouders. Zijn verstand was volkomen versuft van de verstikkende hitte, een klamme warmte waar alles van wegrot. Toch vorderde hij wel. Op de plaats rust houden zou namelijk een wisse dood betekenen.

Later kwam er plotseling een lichtere plek tussen de bomen. Nog zag hij niet de open lucht, nog kon hij niet het blauwe hemelgewelf aanschouwen waar de onverbiddelijke zon de hitte bij stromen neergoot, maar het werd toch lichter. Hij voelde dat de verschillende lagen takken en bladeren daarboven minder dicht waren.

En eensklaps klonk er een ander geluid dan het geritsel der bladeren en het spottende gekakel der papegaaien.

Het was een gekabbel van water. Piet De Rijke kapte nog fikser in de muur van klimplanten. Hij baande zich met geweld een weg en bereikte tenslotte een beekje dat lustig tussen de stenen doorvloeide.

Zeker, dat was nog niet ideaal. Want hij zou bijvoorbeeld nog geen prauw te water kunnen laten op dit dunne stroompje. Maar het was toch een spoor, een afgebakende weg. Als hij het beekje volgde, zou hij vroeg of laat wel bij belangrijker rio's uitkomen en tenslotte stellig een Indianenstam ontmoeten.

Voor het ogenblik voelde hij zich opgemonterd door het geklater van het beekje, nu hij eindelijk iets levends gevonden had in de roerloze, groene massa. Piet glimlachte, richtte zich op en besloot zijn bivak aan de oever op te slaan.

Het woud was te donker om daar aan jagen te denken. De dieren uit het Amazonegebied dringen niet zo diep in het dichte kreupelhout door. Ze blijven in de buurt van rivieren of andere open plekken.

Daarom sprak Piet De Rijke zijn proviand aan en spande daarna zijn hangmat tussen twee boomtakken in.

De nacht viel, een donkere Amazonenacht, waarin de onheilspellende kreten van weduwvogels slechts de stilte verstoorden met hun langgerekte, hartverscheurende jammerklachten. Ze leken bedrieglijk veel op het geweeklaag van vrouwen die het uitschreeuwen van pijn.

Piet De Rijke klemde zijn tanden op mekaar en kroop nog dieper in zijn hangmat weg. Hij hing een muggengaas over zich heen en trachtte te slapen. Slapen!... Wie slaapt, denkt niet, staat geen angst meer uit. Maar onwillekeurig dwaalden zijn gedachten gedurig af naar hetgeen er in het gras kon kruipen, hollen of voortsluipen. Afschuwelijke, vergiftige spinnen, gewemel van slangen.

En de weduwvogel onderbrak zijn gepieker met zijn radeloze gesnik. Maar ten langen leste wonnen de vermoeienissen van de afgelopen dag het van Piets nachtelijke angstvoorstellingen. Hij verzonk in een onrustige slaap.

Op een bepaald ogenblik ontwaakte hij met de vage gewaarwording dat er iemand bij hem was. Hij spitste zijn oor, roerloos... Jawel, er was iets in zijn buurt, vlak bij hem.

Het was je reinste waanzin, dat wist hij wel. Maar hij moest licht hebben. Hij wilde zien, precies weten wie of wat de vijand was. Hij nam zijn zaklantaarn, richtte haar op het uiteinde van zijn hangmat en knipte het licht aan.

Met een hevig geklapwiek van hun zwarte vleugels vluchtten drie vampiers uit de lichtkring weg en gleden stilletjes weg in de nacht.

Piet voelde zijn haren te berge rijzen van afschuw... Vampiers! Hij had ze goed gezien, met hun kleine, kwaadaardige oogjes en hun zuignapachtige snuit. Hij bekeek zijn voet en ontdekte de sneden die de dieren erin gemaakt hadden. In zijn onrustige slaap had hij zijn voet bloot gewoeld en tersluiks waren de vampiers zijn bloed komen opzuigen. Een walg onderdrukkend, dekte hij zich behoedzaam weer toe en viel plotseling in slaap... Toen hij wakker werd was het klaarlichte dag. En toch had hij weer het gevoel dat hij niet alleen was. Hij richtte zich langzaam op...

Indianen stonden hem zwijgend aan te staren, als roerloze beelden. Even dreigde Piet zijn hoofd te verliezen. Hij bedacht dat de Indianen hem in zijn slaap hadden verrast. Ze hadden hem kunnen doden of zijn uitrusting roven en de vlucht nemen. Dan was hij al de eerste nacht hier omgekomen zonder een vinger tot zijn verdediging te hebben uitgestoken. Hij glimlachte en riep :

— Goeiendag!

Hij leefde nog. Dus hadden de Indianen alleen maar afgewacht tot hij uit zijn lange slaap zou ontwaken.

Een Indiaan hief zijn rechterhand op, met de handpalm naar buiten.

Piet De Rijke deed evenzo. Hij dacht dat het een vredesteken was. De Indiaan stelde twee of drie afgemeten vragen in een zangerige taal, maar Piet beduidde dat hij er niets van verstond. Op zijn beurt trachtte hij zich in het Engels verstaanbaar te maken, toen in het Frans en tenslotte in het Duits, maar de inboorlingen schudden het hoofd. Op het laatst wees hij met zijn vinger naar zijn borst en sprak :

— Piet De Rijke.

Nu sloegen de Indianen zich eveneens op hun borst en spraken haastig in hun taal vol keelklanken, waarin herhaaldelijk het woord Uros terugkwam.

Voor alle zekerheid herhaalde Piet De Rijke het :

— Uros?

De twee inboorlingen knikten bevestigend, glunder glimlachend. Toen deed Piet De Rijke net of hij liep en sprak de naam Garauki uit.

Zo heette het opperhoofd dat hij ontmoeten moest. Een nieuwe uitbarsting van vreugde bij de inboorlingen. Een van hem greep zelfs Piets hand en trok hem mee, naar de gezichtseinder wijzend en al maar herhalend :

— Garauki, Garauki...

Zo zou hij al de tweede dag van zijn tocht het nodige contact tot stand brengen. Daarmee overwon hij de grootste moeilijkheid van zijn avontuur. Snel warmde hij zijn maaltijd op en at smakelijk onder het belangstellend oog van de Indianen, die evenwel van de hand wezen wat hij hun aanbood. Toen gespte hij zijn zakken weer dicht en toonde door zijn houding dat hij bereid was de inboorlingen te volgen.

De Uros namen hem in een vlug tempo mee. Naakt, met een blaaspijp in hun hand gleden ze tussen de klimplanten door, wipten over omgevallen boomstronken heen en slaagden erin hun buitengewoon marstempo vol te houden. Na een kwartier moest Piet De Rijke volkomen afgemat hun beduiden dat hij niet in staat was hen bij te houden. Een ogenblik poogde een inboorling zijn zak over te nemen en hem in zijn plaats te dragen. Maar toen stootte hij op zijn beurt tegen bomen aan en bleef aan slingerplanten haken. Met een geringschattend knikje gaf hij het op. Waar konden zulke vrachten goed voor zijn, scheen hij te willen zeggen, als ze je belemmeren in het oerwoud flink door te stappen?

(Wordt vervolgd)

VRAGENBUS

De Blauwe Vinger, Sint-Baafs-Vijve. — Zeker bestaan er speciale lidkaarten voor de R. V. C. Ze kosten 2 fr., net als die voor de R. C. Je stuurt een postzegel van 2 fr. en je krijgt de lidkaart enkele dagen later. Niet vergeten, je naam en volledig adres, je geboortedatum en -plaats en je schuilnaam op te geven. Voeg er ook een kleine foto bij, als je die bij de hand hebt.

Robertrand, Mechelen. — Het adres van de Felix Timmermansclub is: Frank Van Damme, C. De Jongstraat 55, Merksem-Antwerpen.

Elie Berwaerts, Essen. — Te Essen bestaat nog geen plaatselijke Robbedoesclub. Er is dus werk voor een ondernemende rakker. Je spreekt gewoon af met een paar vrienden van je eigen leeftijd. Ze mogen ook wel een paar jaartjes jonger of ouder zijn. Dan bespreek je samen het doel van de club: sport, of fietstochtjes, of knutselwerk, of toneel, enz. In « Robbedoes » laat je dan nog een oproepje publiceren. Dat kost je geen cent, hoor! En dan maar de leider er verder voor zorgen, dat zijn club niet bij de pakken blijft zitten. Begrepen?

Stefaan C., Vilvoorde. — Leden voor een plaatselijke club moet je natuurlijk zelf samentrommelen. Dat is juist het prettige van de zaak. Je moet blijk geven van initiatief en overtuigingskracht. Een oproep vergemakkelijkt alleen maar het werk.

OPROEPEN

Rakker François Janssens, leider van de plaatselijke Robbedoesclub « De IJzeren Arm », ontvangt alle nieuwe leden met open armen, Steenweg op Overijsel 10, Hoeilaart.

Rakker Jan Vanden Broele, Kan. Elizabethlaan 9, Brugge, doet een dringende oproep tot alle Brugse rakkers om tot zijn plaatselijke Robbedoesclub toe te treden.

Voetballiefhebbers uit Merksem en omgeving stellen zich vandaag nog in verbinding met rakker Octave De Geyter, Minister Delbekelaan 64, Merksem. Het organiseren van een elftal zal bestudeerd worden. Ook kapiteins van gevestigde ploegen kunnen hem schrijven of bezoeken.

Rakker François Jacobs, St. Jansstraat 51, Diest, heeft een plaatselijke Robbedoesclub gesticht. Wie wil er nog bij zijn?

Rakker Roland Duyck, Poste Restante, Matadi, Belgisch Kongo, wil graag postzegels ruilen met Belgische en Nederlandse rakkers.

Rakker François Gils, Uitbreidingsstraat 105, Berchem-Antwerpen, zou dolgraag een plaatselijke Robbedoesclub stichten. Wie hem daarbij wil helpen, bezoekt hem zo gauw mogelijk.

Alle foto- en filmliefhebbers worden vriendelijk verzocht, aan te sluiten bij de plaatselijke Robbedoesclub van Emiel Leys, Liersesteenweg 121, Mortsel.

Rakker Stefaan Casade, Nagelputstraat 38, Vilvoorde, zoekt leden voor een plaatselijke Robbedoesclub. Hij wil ook graag tot een bestaande club toetreden. Clubleiders uit Vilvoorde kunnen hem schrijven.

Rakker Gilbert Vanuxem, Stuiverstraat 23, Oostende, heeft een plaatselijke Robbedoesclub gesticht. Leden worden aangeworven op Maandag, Dinsdag, Donderdag en Zaterdag van 5.30 tot 6.30 u.

Rakker Leopold Olmen uit Antwerpen wordt vriendelijk verzocht, ons het nummer van zijn oude lidkaart te sturen. Zo gauw we dit hebben, krijgt hij een nieuwe lidkaart.

GEHEIME BOODSCHAP

1—254N 74+4XKZ924R4X NZ4XR84 29N5R 3JK48—X7 =9P1—XR 92X4247 4N19N745R— 64R—8G47 —4SC2081 4R=3J N4N+ 4Z02X4 NPR—84R4N —MS9M4N 4XNPR9= 63549C63 4—P6— 0+64Z46 X4N+ 961—X R9C6 34796 +3JNZ92H— XRJ479N1— 254N74+ 4XKN— 5+42.

TOON.

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Ditmaal de pluim voor rakkeresjes ! Ons rakkers lijken oude besjes !...

Inderdaad blijkt verreweg het beste van deze knollentuin door rakkeresjeshand geplant. Laten de rakkers zich in dit lommerijke bos gaan doodschamen.

Voorop een opstelknol van de leidster der rakkeresjesclub « Vooruit » HARDWIG uit Berchem-Antwerpen.

HET BOEK, VRIEND EN VIJAND TEVENS

Een boek kan ons doen genieten, ons opvrolijken, ons doen nadenken.

Een boek is altijd een goede vriend, als we het voor ons plezier lezen.

Een graag geziene en zelf gekozen vriend ! Het gezellige boek is een vriend, die we trouw blijven door dik en dun. We sleuren zo'n boek mee, tot in ons bed, om er bij de intimiteit van een nachtlampje nog meer van te genieten. Met zo'n boek in handen kun je inslapen en wegdromen van al het mooie, dat je gelezen hebt. Zo zachtjes indommelen, dat we ons 's morgens niet meer herinneren, waar de historie van het boek eindigde en de droom begon. Als we opstaan, vinden we onze trouwe gezel en herlezen nogmaals de opengeslagen bladzijde, omdat we het toch zo mooi vinden. Daarna bergen we het boek liefdevol in onze kast en werpen er nog een laatste vertederde blik op, voordat we het tegen wil en dank in de duisternis wegsluiten.

Dat is het lieve boek, het vriendelijke boek, het boek, waar wij spontaan van houden.

Dan is er het andere boek, waarvan de omslag ons reeds onheilspellend toegrijnst... Waarvan de eerste bladzijde ons een wereld van afkeer inboezemt, waarvan de lectuur een eindeloos lijkende marteling belooft. Ook dat boek vervolgt ons in onze dromen, maar dan niet als een droom van schoonheid, maar als een nachtmerrie van onvolledige résumé's en vergeten woordenlijsten, van eigen stompzinnige « bespreking van de inhoud ».

Dit is het verplichte boek, dat we « moeten » lezen, waarover we « moeten » denken, waarover we iets « moeten » kunnen vertellen ! Over het andere zouden we alles kunnen zeggen, want dat werd een stukje van onszelf, maar dit is een kwelling. Helaas blijkt « het meesterwerk, dat we beslist moeten lezen », eerder aan de zware kant. We zijn er zuchtend aan begonnen en zwoegden door tot op bladzijde tien om het dan diep weg te bergen tot een paar dagen voor het afgeven der « aangepaste werken » ! Dan wordt het haastig opgediept, diep in de nacht weggelegd, lees weggesmeten, met een diepe zucht na... Gevolg : een slapeloze nacht, proefwerk en een week later teruggave van verbeterd werk : een schilderij ! We vliegen eruit... met een boek !

HARDWIG uit Berchem.

Eindelijk ook een bezonnen woord over de vele critiek, die — niet tot Snuffels vermaak ! — in onze knollentuin gepleegd wordt. Natuurlijk van een rakkeresje. Yolande beschikt over een goede dosis gezond verstand.

CRITIEK...

Critiek uitbrengen kan iedereen. Maar echte en goede critiek leveren is geen alledaags werk ! De gave om tegenover alles critisch te staan, krijgen we van moeder natuur, maar we moeten deze opkomende critische geest zelf in goede banen leiden en er vooral ons verstand bij halen.

Het valt me op, dat er steeds critiek komt van rakkers en practisch nooit van rakkeresjes. Waar blijven die ?... Maar denken we aan één ding : meisjes, doe niet zo mal als de jongens ! Zij met hun zogenaamd critisch ingestelde geest becritiseren de meest onbenullige dingen. Wanneer geven ze eens critiek, waaruit anderen iets kunnen leren ? Tot nu toe komen ze af met onnozelheden als « wolken zijn niet puntig, maar rond »... Zo critiseren kan het kleinste kind. Laat ieder toch tekenen en schilderen, zoals hij of zij dat verkiest ! Ook in de 20e eeuw zingt ieder vogeltje — juist het jonge vogeltje — zoals het gebekt is. We zijn allemaal nog maar « kunstenaars in de dop » ! Dus dient er veel door de vingers gezien. Wij, meisjes, zien die fouten heus ook wel, maar we blijven er het zwijgen toe doen, omdat we breder in onze beoordeling WILLEN zijn dan de jongens. Die denken al critici te zijn ?... Och, laten we hen in deze waan(zin) !

BLUE MOON uit Mechelen.

BLAUWE SPERWER 29.753 uit Antwerpen laat zijn held optreden en PIERRE TH. 32.793 uit Hoeselt laat een hond uit. Beide avonturenknollen zijn niet erg overtuigend !

DE BANKROOF

Een lichtblauwe « Chrysler » stopt voor het bankgebouw. Drie gemaskerde mannen springen binnen.

— Handen omhoog, brult er een, die blijkbaar de aanvoerder is. Vooruit, wat rapper !... Hier met dat geld !...

Nauwelijks heeft de kassier de buit overhandigd, of de bandieten zitten alweer in hun wagen en razen weg.

De volgende dag wordt Blauwe Sperwer op het politiebureau ontboden.

Vandaar haast Erik zich naar de bank. Het verhoor van de bedienden levert ogenschijnlijk weinig op, maar... er is een knoop met vingerafdrukken gevonden. Thuis snuffelt de Blauwe Sperwer in zijn kaartsysteem, springt vervolgens in een auto en rijdt dan naar de Appelstraat. Hij belt op nr. 64. Nauwelijks heeft een man de deur geopend, of hij ligt met een geweldige uppercut tegen de vlakte. De Sperwer wipt binnen, houdt twee andere bandieten een

Geestig knolletje van LOEKIE uit IEPER.

revolver onder de neus en... enkele minuten later zitten drie schurken achter slot en grendel. De aanvoerder was niemand minder dan Joe Hugs, die reeds vijf jaar gevangenis heeft moeten opknappen. Een goede vangst !

BLAUWE SPERWER 29.753 uit Borgerhout-Antwerpen.

GOEDE MAATJES

Een woudloper vertelt :

Samen met Jackie, mijn trouwe hond, stap ik het bos in. Plotseling slingert zich een slang rond de buik van de hond. Ik heb nog juist de tijd haar een ferme tik in de nek te geven, zodat ze wel lossen moet en met gebroken halswervels ligt te zieltogen.

We zijn nog geen twintig stappen verder, of daar schiet achter mij een andere slang uit en wil mij in mijn hand bijten. Nu heeft de hond haar gezien en bijt haar de kop aan stukken.

Geen wonder, dat we sindsdien trouwe kameraden zijn !

PIERRE TH. 32.793 uit Hoeselt.

Dorpje in de Winter
Tekenknol van BOB DALTON 31.959 uit SINT-KRUIS-BRUGGE.

Kerstfeest in het Robbedoeshuis
Knappe tekenknol van T. HARDJO uit PARAMARIBO (Suriname).

We stappen over naar het dichterknollenperk. Ook hier wint het een rakkeresje, ROZEKE 32.333 uit Beringen-Mijnen, met een ongekunsteld versknolletje.

WAAR IK WOON

Ik woon in een huisje klein,
Dat staat in Beringen-Mijn.
Er zijn daar mooie lanen
En brede banen.
Er staan bomen langs de straat
En schepen varen in de vaart...
In dat huisje daar
Woon ik zo graag
Met Moe en Va tesaam !

ROZEKE 32.333 uit Beringen.

Epischer is WINNETOU uit Berlare-Dendermonde.

SNEEUWPRET

De sneeuw zeeg, o zo teer
Op onze hoofden neer,
De wereld werd allengs bedekt
En... wintervreugd is weer gewekt !

Het sneeuwen was gedaan.
We konden buiten gaan
Om onze vreugde bot te vieren
Als wriemelende mieren...

Pats !.... Een op Kwabbers mond !
Sneeuwballen vlogen rond.
Piet ging al huilend heen
Maar wij bleven ter been.

Het werd een grote strijd
Met aardig wat lawijd.
Tot de pret luwde stilaan
En het gooien was gedaan.

WINNETOU uit Berlare.

Verbijsterend van eenvoud is MONKI's versknolletje uit Lochristi.

DE AARDE

De aarde is een grote bol.
Hij zit rondom met mensen vol.
Die mensen zien er niet allemaal eender [uit :
Sommige hebben een rode, andere een gele, [weer andere een blanke of zwarte huid.
Die mensen wonen, zoals het hoort
Netjes soort bij soort.

MONKI uit Lochristi.

Een hartelijke extra-groet terug vòor soldaat **Lucien** uit Bezet Duitsland ! Van de 122 dagen zijn er intussen alweer vele gesneuveld ! Eervolle vermelding voor de raadsel-, grap- en tekenknol van **J.P.S.** uit Baasrode, de drie tekeningen uit het jaar **2000** van **BUCK DANNY 29.122** uit Machelen (Br.) en de tekenknol van **TARZAN 32.793** uit Hoeselt. Jan-Pierre deed keurig zijn best, Marcel had goede idees en Pierre zegt zelf al, dat het mannetje op zijn knolletje minder geslaagd is ! Volgende keer beter, rakkers !

De pijp van Sjarel dampt geducht, tabakswalm kruidt pikant de lucht !... Gauw, gauw, voor we het besterven ! Tot volgende week, rakkers en rakkeresjes. Leve onze knollentuin ook bij winters weer ! Wij vriezen er niet uit, hoor ! Groeten van een dampende Sjarel, een stampende Piet, maar winterwantenwarme van jullie knollentuinbaas

SNUFFEL.

DENK NA EN... VUL IN :

HORIZONTAAL

1 : Muzieknoot. — 2 : Vleugelloos insect, dat zich met het bloed van mensen en dieren voedt. - Italiaanse stad, bekend om haar scheve toren. — Gekscheerderij. - Het ijken. — 4 : Voorzetsel. - Tussenwerpsel om iemand het zwijgen op te leggen. - Grote houten hamers tot het inslaan van palen. — 5 : Moeder. - Voorzetsel en bijwoord. - Geeft ons de kip. - Gemeente in Gelderland. — 6 : Bijwoord. - Normaalprofiel (afk.). - Foedraal. — 7 : Noord-Duitsland (afk.). - Losgerafelde draad. — 8: Voorzetsel en bijwoord. — 9 : En (Frans).

VERTIKAAL

1 : Bijwoord. — 2 : Tuig om te spuiten. — 3 : Afkorting van proces verbaal (omgekeerd). — 4 : Vorm van lossen. — 5 : Grote Nederlandse haven. — 7 : Hoogtepunt van het kerkelijk jaar. — 8 : Deel van de mond. — 10 : Reigerkuif. — 11 : Persoonlijk en bezittelijk voornaamwoord. - Onderzoek, proef, inzonderlijk van metalen. — 12 : Toon, tint. — 13 : Achtpotig geleed dier.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1 : Slok. — 2 : Noen. — 3 : Oo, As. — 4 : Lep, Am. — 5 : Arm, Pas. — 6 : Ik, Ao, Ra. — 7 : Veenput. — 8 : Zon, Dit, Eo. — 9 : Oo, Ulevel. — 10 : Rap, Mina.

Vertikaal. — 1 : Zo. — 2 : Ivoor. — 3 : Laken. — 4 : Snoer, Or. — 5 : Loopmand. — 6 : Oe, Opium. — 7 : Knaap, Uth. — 8 : Smart, En. — 9 : Sa, Eva. — 10 : Toe.

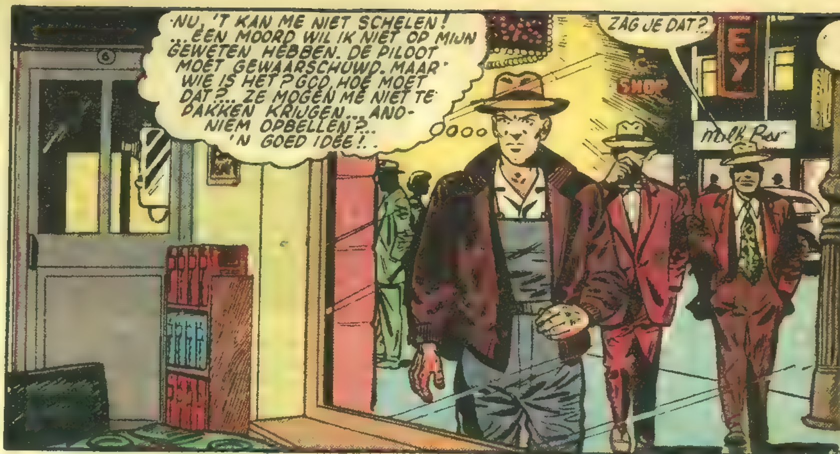
ABONNEMENTSPRIJS

LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland West-Indië	Fl. Fl.	15.60 16.80	7.80 8.40	3.90 4.20	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Hercules Segherslaan 19, Eindhoven. - Giro : 211.714.
België en Luxemburg Belgisch Kongo Andere landen	B. Fr. B. Fr. B. Fr.	260 272 280	130 136 140	65 68 70	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - P. C. R. 3621.59.

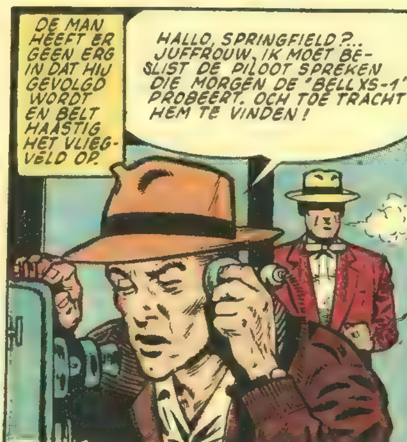
BUCK DANNY

TESTPILOTEN

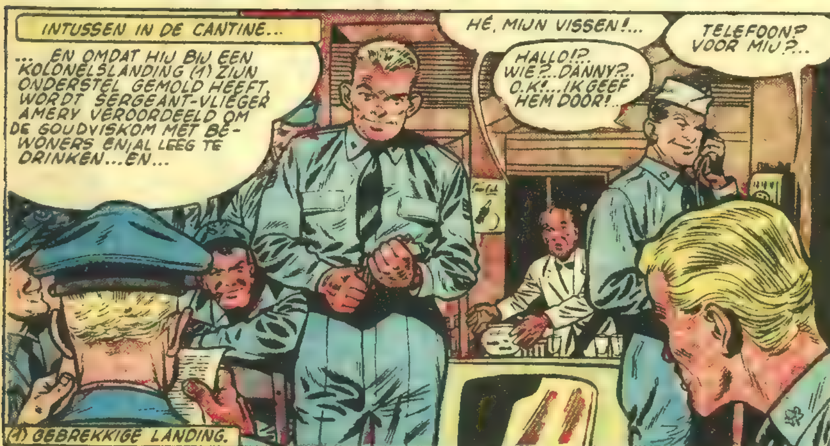
Die avond loopt ergens in de stad een saboteur te piekeren...

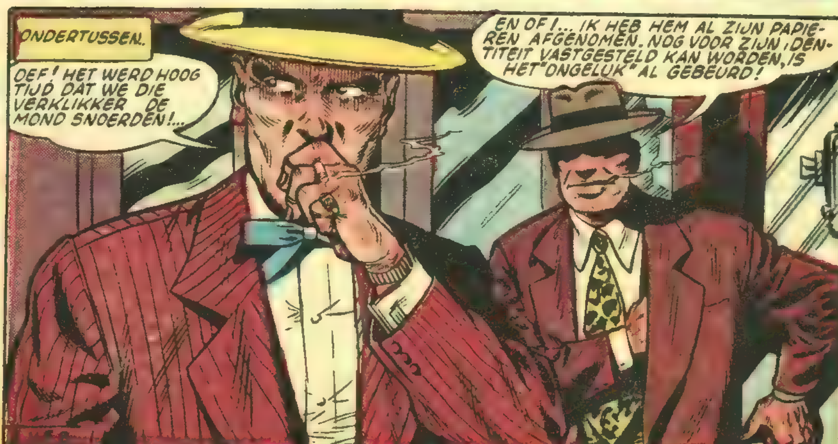

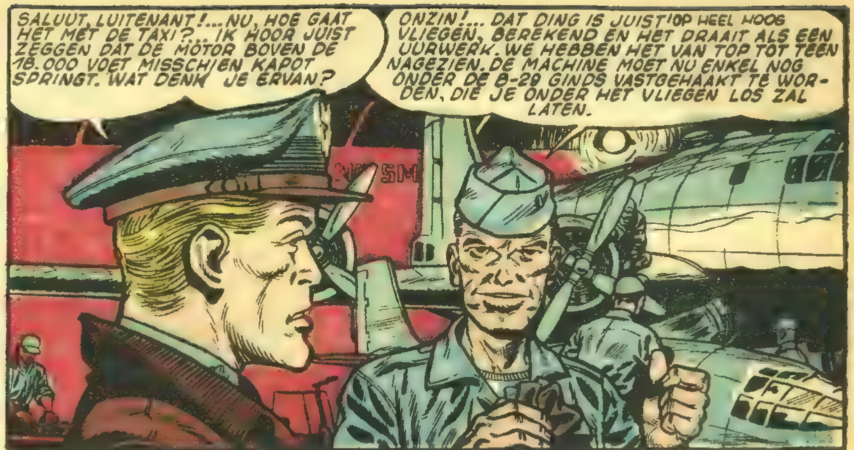

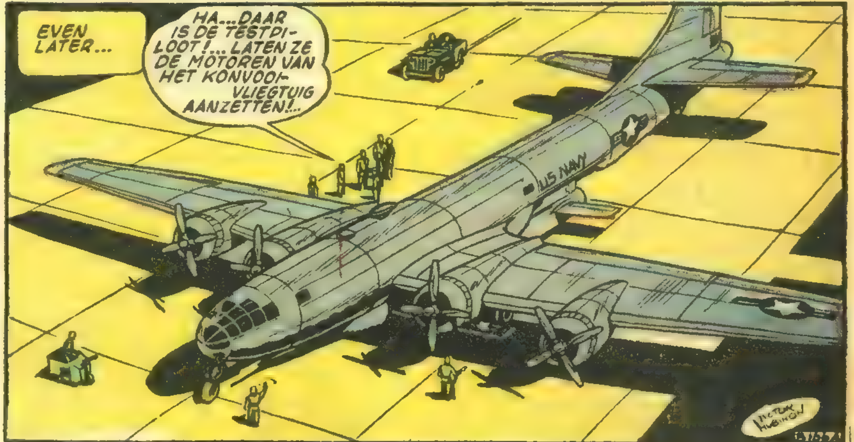

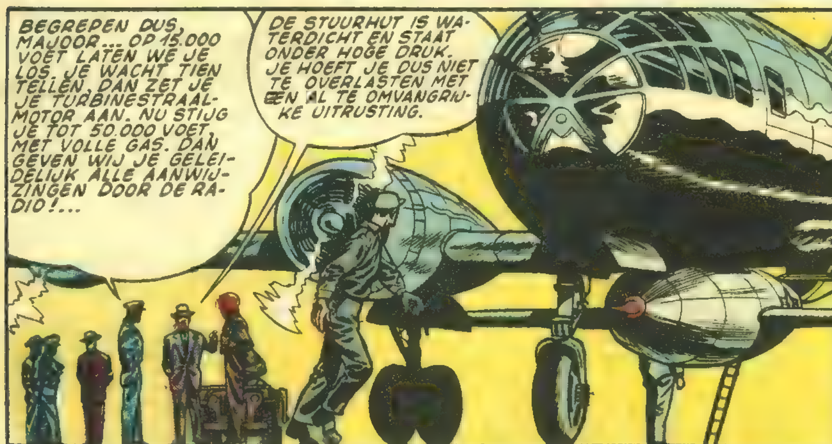

INTUSSEN...
HET IS ZEKER EEN GRAP, JE WEET HET NOOIT... TOCH NAAR DE KIST KIJKEN.
HALLO, SERGEANT! MAG IK BINNEN?
U WEL, MAJOOR. DE MONTEURS ZIJN AAN HET WERK!...

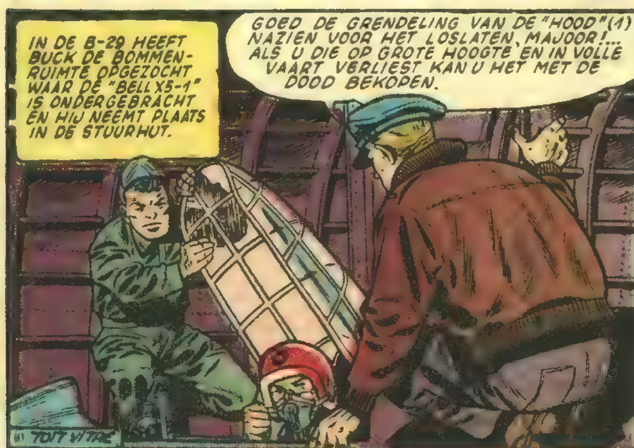

SALUUT, LUITENANT!... NU, HOE GAAT HET MET DE TAXI?... IK HOOR JUIST ZEGGEN DAT DE MOTOR BOVEN DE 18.000 VOET MISSCHIEN KAPOT SPRINGT. WAT DENK JE ERVAN?
ONZIN!... DAT DING IS JUIST OP HEEL HOOG VLIEGEN BEREKEND EN HET DRAAIT ALS EEN UURWERK. WE HEBBEN HET VAN TOP TOT TEEN NAGEZIEN. DE MACHINE MOET NU ENKEL NOG ONDER DE B-29 GINDS VASTGEHAAKT TE WORDEN, DIE JE ONDER HET VLIEGEN LOS ZAL LATEN.

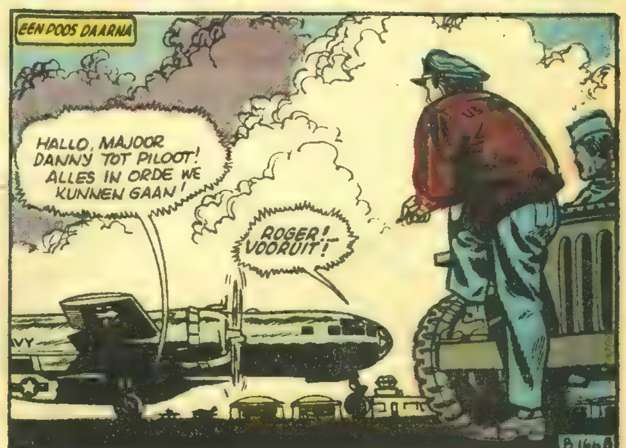

EVEN LATER...
HALLO!... MAJOOR DANNY AAN DE PILOOT!... HIER ALLES KLAAR! OPSTIJGEN MAAR!
OP WEG!...

EVEN LATER...
HA... DAAR IS DE TESTPILOOT!... LATEN ZE DE MOTOREN VAN HET KONVOOIVLIEGTUIG AANZETTEN!...
US NAVY

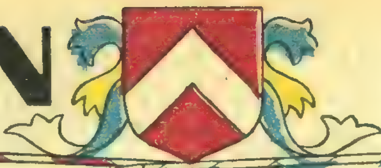

BEGREPEN DUS, MAJOOR... OP 15.000 VOET LATEN WE JE LOS. JE WACHT TIEN TELLEN, DAN ZET JE JE TURBINESTRAALMOTOR AAN. NU STIJG JE TOT 50.000 VOET MET VOLLE GAS. DAN GEVEN WIJ JE GELEIDELIJK ALLE AANWIJZINGEN DOOR DE RADIO!...
DE STUURHUT IS WATERDICHT EN STAAT ONDER HOGE DRUK. JE HOEFT JE DUS NIET TE OVERLASTEN MET EEN AL TE OMVANGRIJKE UITRUSTING.

HÉ, U?... NIET BANG WEZEN!... ALLES VERLOOPT GOED, HOOR!...
U NEEMT AL MIJN HOOP MEE! VEEL GELUK, MAJOOR!

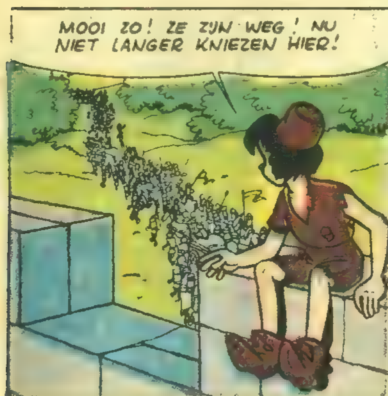

IN DE B-29 HEEFT BUCK DE BOMMENRUIMTE OPGEZOCHT WAAR DE "BELL X5-1" IS ONDERGEBRACHT EN HIJ NEEMT PLAATS IN DE STUURHUT.
GOED DE GRENDELING VAN DE "HOOD"(1) NAZIEN VOOR HET LOSLATEN, MAJOOR!... ALS U DIE OP GROTE HOOGTE EN IN VOLLE VAART VERLIEST KAN U HET MET DE DOOD BEKOPEN.
(1) TOIT VITRE

EEN POOS DAARNA
HALLO, MAJOOR DANNY TOT PILOOT! ALLES IN ORDE WE KUNNEN GAAN!
ROGER! VOORUIT!
B.1668

JOHAN

Basenau verlaat het slot aan het hoofd van zijn krijgslieden... en de minnezanger komt steeds nader.

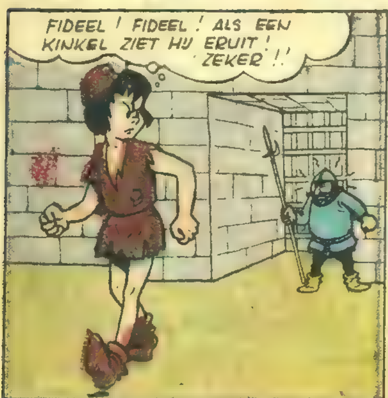

Hoekje voor SNUFFELAARS

de BEVER

DE BEVER IS EEN
KNAAGDIER VAN 35 KG.
EN 1 METER LANG.
HIJ IS HET ENIGE VIER-
VOETIGE DIER IN HET
BEZIT VAN EEN PLATTE
30 CM. LANG GESCHUB-
DE STAART. HIJ GE-
BRUIKT ZIJN STAART
ALS ROEIRIEM, ROER
EN TRUWEEL BIJ HET
METSELEN VAN ZIJN
TWEE VERDIEPING
HOGE HUT.
DE TWINTIG JAREN VAN
ZIJN LEVEN LOOPT HIJ
MET ZIJN KOP NAAR
BENEDEN EN MET GEBO-
GEN RUG. ZIJN ACHTER-
STE POTEN ZIJN VEEL
LANGER DAN ZIJN
VOORSTE.

HIJ IS EEN WATER-
BEWONER. ZIJN OREN
EN NEUSGATEN
GAAN AUTOMATISCH
DICHT; ZIJN OGEN
HEBBEN EEN DERDE
LID; ZIJN HAAR
(DAT VAN KLEUR VER-
ANDERT MET HET
KLIMAAT) IS VETTIG.

OM DE
KLEINE
BEVERTJES
TE AMUSE-
REN LAAT HIJ
ZE OP ZIJN
STAART ZITTEN EN
TREKT ZE ZO VOORT.

DE BEVER IS EEN GEBOREN HOUT-
HAKKER. IN EEN MINIMUM VAN TIJD
KNAAGT HIJ, OP ZIJN ACHTERSTE
GEZETEN, OP ONGEVEER 1 M VAN DE
GROND EEN BOOM VAN 60 CM OMTREK
OVER. HET LAATSTE DUWTJE GEEFT
HIJ MET ZIJN LICHAAM. TWEE BE-
VERS KUNNEN IN EEN NACHT 50
ARMDIKKE WILGEN OMVERHALEN.

BEVERS "PRATEN" DOOR
ELKAAR OVER DE NEUS
TE STRIJKEN! ZE VOE-
DEN ZICH ENKEL MET
BAST.

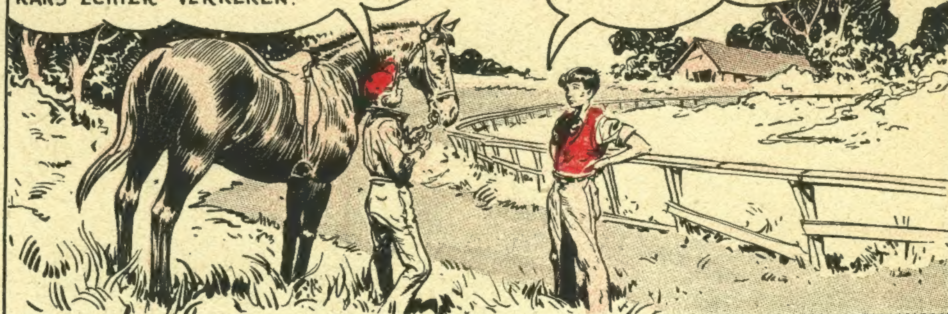

IN DE HERFST, HET WERKSEIZOEN, KOMEN
DE BEVERS BIJ ELKAAR IN GROEPEN VAN
2 A 300 EN BOUWEN ECHTE HUTTENDORPEN
VAN SLIJK. ZE WERPEN DIJKEN OP VAN BOOM-
STAMMEN DIE ZE CEMENTEREN. ZO VERHIN-
DEREN ZE 'S WINTERS HET ONDER WATER
LOPEN VAN HUN DORP EN IN DE ZOMER WAAR-
BORGEN ZE VOLDOENDE WATER VOOR HET
VLOTHOUT...

19

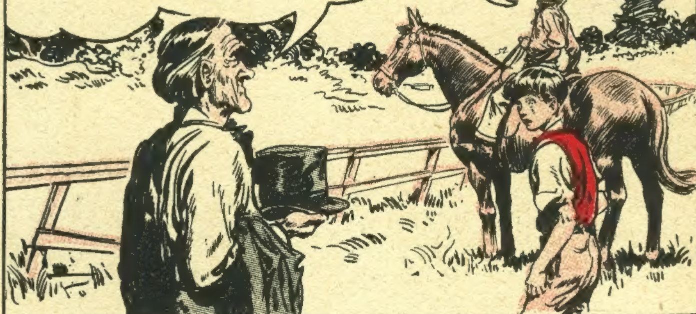

RIK RAKKERS

RIK WIL AAN DE WEDRENNEN MEEDOEN, MAAR MERKT DAT ZIJN PAARD GEEN NORMALE GANG HEEFT.

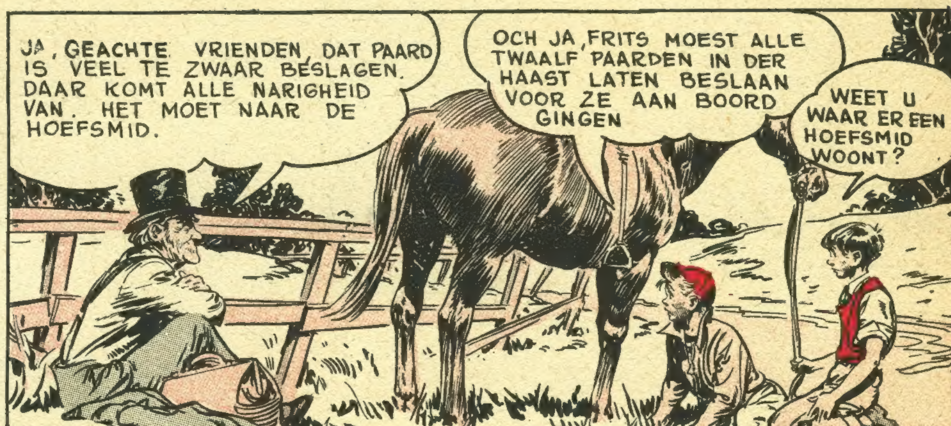

 9-21- WORDT VERVOLGD

RIK RAKKERS

FRANK GODWIN

JA, GEACHTE VRIENDEN, DAT PAARD IS VEEL TE ZWAAR BESLAGEN. DAAR KOMT ALLE NARIGHEID VAN. HET MOET NAAR DE HOEFSMID.
OCH JA, FRITS MOEST ALLE TWAALF PAARDEN IN DER HAAST LATEN BESLAAN VOOR ZE AAN BOORD GINGEN
WEET U WAAR ER EEN HOEFSMID WOONT?

HELAAS TEL IK ZO'N VAKMAN NOG NIET ONDER MIJN VRIENDEN. HET FEIT ECHTER DAT DIE TWEE LASTDIEREN ZICH IN DAT VELD BEVINDEN, DOET ME VERMOEDEN DAT JULLIE JE VOOR INLICHTINGEN MAAR LIEFST TOT HUN EIGENAAR MOETEN WENDEN!
LIEVE HELP, U SPREEKT ALS EEN BOEK!

ZEG, MENEER ... KAN U ME ZEGGEN OF ER EEN HOEFSMID IN DE BUURT WOONT?
EEN HOEFSMID? ZEKER ... EEN KILOMETER OF TIEN VANHIER, RECHTUIT LANGS DE GROTE WEG.

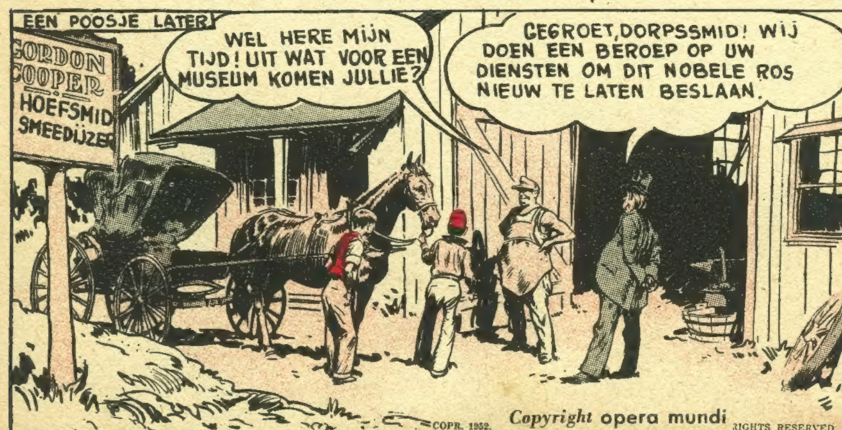
TIEN KILOMETER! TOE MAAR!

ER IS EEN HOEFSMID, MAAR TWEE UUR LOPEN HIER-VANDAAN.
LOPEN?... IK NIET! EEN MAN VAN MIJN ... HM ... BEROEP WEET DAAR WEL RAAD OP. GA MAAR MEE NAAR MIJN NEDERIGE TIJDELIJKE WONING!!

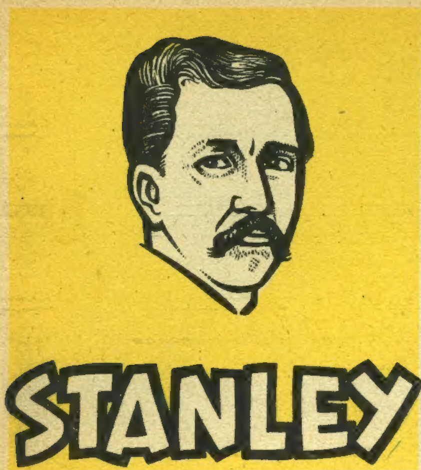
ZIE ME DAT LUXERIJTUIG EENS AAN!... EN HET TUIG ... WAT WIL JE NOG MEER?

EEN POOSJE LATER
GORDON COOPER
HOEFSMID SMEEDIJZER
WEL HERE MIJN TIJD! UIT WAT VOOR EEN MUSEUM KOMEN JULLIE?
GEGROET, DORPSSMID! WIJ DOEN EEN BEROEP OP UW DIENSTEN OM DIT NOBELE ROS NIEUW TE LATEN BESLAAN.
COPR. 1952, Copyright opera mundi RIGHTS RESERVED

INTUSSEN OP DE HOEVE...
IK KOM U EVEN ZEGGEN DAT U NOG MAAR TWEE DAGEN HEEFT OM ME DIE DUIZEND DOLLAR TERUG TE BETALEN.
... ANDERS WORDT MIJN HOEVE VAN U. JA, DAT WEET IK WEL, Mr. MARLOW
9-28 WORDT VERVOLGD

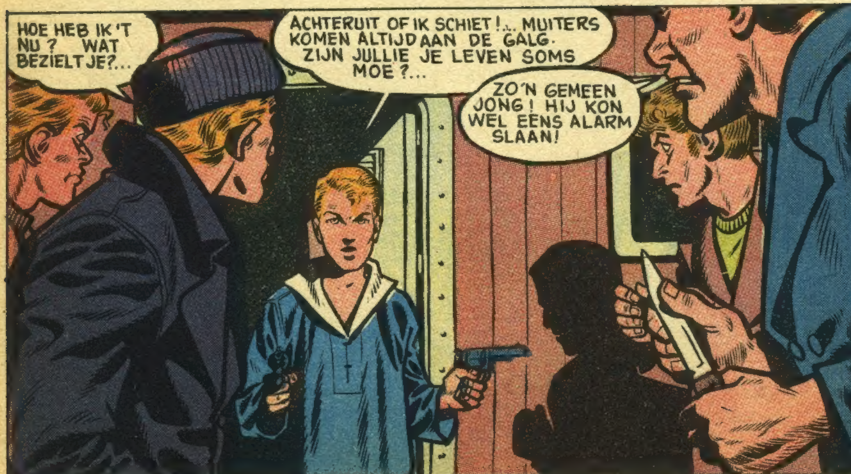

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.